

Збірник матеріалів доповідей міжнародної науково-практичної конференції // Сектори економіки в процесі реалізації державної регіональної політики : Тернопіль-Збараж, 26-27 жовт. 2017 р.] .Тернопіль : СМП «Тайп», 2017. - Ч. II. - С. 147-149.

Дана Сервитник,
студентка групи ФАМС-21
Науковий керівник
к. е. н., доцент Дяків О. П.

Лідерство – запорука успіху

В останні роки Україна, суспільство, колективи як ніколи потребують лідерів, спроможних вивести їх із кризи, нашоствхнути на нові ідеї, звершення, зміни.

Із моменту дослідження проблем лідерства фахівці пробували визначити межі компетенцій ефективного лідера. Це дало б змогу відповісти на запитання: яким чином має діяти ефективний лідер, що він мусить уміти і знати, якими навичками володіти, яким чином формувати партнерські відносини між своєю командою однодумців та організацією загалом? [3, с. 48]

Проблему лідерства досліджували багато вчених – представників різноманітних наук. Саме психологи, політологи, педагоги висували та доводили свої теорії, визначення щодо лідерства. Зокрема, проблему лідерства розглядали Геродот, Плутарх, Н. Макіавеллі, М. Вебер та інші. Над розвитком теорії характеристик лідерства працювали такі соціологи, як А. Сміт, Р. Крюгер. Р. Стогділл, В. Дженкінс і Ф. Селзник. Г. Хоманс, М. Грегор, Б. Басс, Ф. Фідлер, З. Холландер і Дж. Джуліан.

«Усі люди рівні» – це одне з найхибніших тверджень сучасного суспільства. Я вважаю, що абсолютної рівності між людьми нема, тому що в кожному конкретному середовищі існування є один ініціатор, який рухає усім процесом, спрямовує течію життя в кращий бік, використовуючи при цьому інноваційний, творчий підхід. З давніх давен і до сьогодні населення поділялося на два типи: особи, котрі керують, та особи, котрими керують. Саме перший тип особистості називають лідером.

Усім відомий такий вислів: «Лідерство – запорука успіху». А як нам досягнути цих вершин?! Насамперед, ми повинні забути про лінь, тому що це є основною перепоною процесу самовдосконалення і саморозвитку. Людина, яка має на меті стати лідером, буде йти вперед незважаючи на всі труднощі, адже основне для неї – це досягнути мети. Тільки

людина, чия мужність та сміливість викувані життєвими боями, спроможна повести за собою інших. Також ніколи не забувати про тих, котрі поруч, про їхні бажання, принципи, думки та рішення; при цьому всьому лідер повинен сприяти виконанню задумів свого середовища, колективу тощо, але в жодному разі не нехтувати їхніми пропозиціями.

Прийнято вважати, що лідерство – це здатність впливати як на окрему особистість, так і на групу, спрямовуючи їх зусилля на досягнення намічених цілей. При цьому під впливом розуміють такі дії людини, які змінюють поведінку, стосунки і почуття іншої людини. Його можна надавати через ідеї, усне та письмове слово, навіювання, переконання, емоційне зарядження, особистий авторитет або приклад [4, с.23].

Лідер має знати проблеми в організації, вміти володіти ситуацією, приймати рішення, перебирати відповідальність, робити правильний вибір (людей, проблем, першочергових завдань). Одночасно лідер повинен уміти задовольняти інтереси працівників, не виходячи за межі правових та цивільних норм і не протиставляти їх своїм бажанням. На стосунки з колективом й авторитет лідера впливає особистий стиль його поведінки (авторитарний або демократичний) [3, с. 50].

Якщо у колективі виникає якась значима проблема, то для її розв'язання на допомогу завжди приходять лідер, котрого можна визначити як особистість, здатну об'єднувати людей заради досягнення тієї чи іншої мети. Отже, поняття «лідер» набуває значення лише разом з поняттям «мета». До того ж його невід'ємною властивістю завжди є наявність хоча б одного послідовника. Основна роль лідера полягає в умінні повести людей за собою, забезпечити існування такі зв'язки у системі міжособистісних стосунків, які б сприяли виконанню конкретних завдань у рамках єдиної мети. Щодо особистих якостей лідера, то спробую скласти ієрархічну таблицю:

<i>ЛІДЕР</i>
<i>Ентузіазм</i>
<i>Наполегливість</i>
<i>Лояльність</i>
<i>Повага</i>
<i>Хоробрість, відвага</i>
<i>Віра</i>
<i>Інтегрованість</i>

<i>Інтереси</i>
<i>Комунікабельність</i>
<i>Почуття гумору</i>

Отже, лідер – успішна людина, котра вимоглива як до себе, так і до інших, вона працює, не опустивши рук, доки не досягне мети. Лідерські якості керівника як захисника інтересів членів колективу потребують від нього вміння поєднання у своїй роботі як власних, так і колективних інтересів. Він повинен турбуватися про те, щоб робота була справедливо розподілена між працівниками [1, с.68]. Лідери сучасності нерідко керуються у своїх вчинках та стосунках з довколишніми міркуваннями користі, прибутку, взаємин за типом: «ти мені – я тобі» [2, с. 123]. Побудова своєї особистості, діяльності та взаємин на основі принципів духовного лідерства дає змогу людині, яка за покликом та певною системою обіймає керівну посаду, здійснити основну місію: працювати й слугувати людям, зростати особистісно, досягати самовдосконалення та допомагати іншим у реалізації їхньої мети.

Список використаної літератури

1. Баєва О. Біологічні основи влади і лідерства / О. Баєва // Персонал. – 2006. – № 12. – С. 67–70.
2. Дианин-Хавард А. К. Нравственное лидерство. Путь формирования личности / А.К. Дианин-Хавард. – М.: Лидерпром, 2008. – 187 с.
3. Дяків О. П. Структура лідерських компетенцій менеджера / О. Дяків, С. Прохоровська // Міжнародна науково-практична конференція «Управління персоналом у ХХІ столітті: кадрова політика, мотивація, оплата праці» // Науковий вісник ПУЕІТ №6 (62) Полтава: ПУЕТ, 2015. – с. 48–55.
4. Калюжный А. С. Психология коллектива воинского подразделения : учебное пособие / Анатолий Степанович Калюжный. – Н. Новгород: НГТУ, 2004. – 43 с.